

BOEKEN ● Vriendinnen Lenny Peeters en Patricia Jozef debuteren tegelijk

BOEKENBEURS

“We zijn elkaars eerste lezers”

Lenny Peeters en Patricia Jozef: allebei 42, allebei uit Borgerhout, allebei trotse debutanten. FOTO JAN VAN DER PERRE

Ze leerden elkaar zeven jaar geleden kennen tijdens een masterclass van De Bezige Bij, en nu brengen ze tegelijk hun eerste roman uit. Lenny Peeters (*Dochter*) en Patricia Jozef (*Glorie*), 42 en uit Borgerhout, zijn ook nog eens collega's: ze doceren allebei Nederlands aan anderstaligen in Antwerpen.

● Patricia Jozef en Lenny Peeters zijn goede vriendinnen, maar toch schreven ze twee heel andere romans. In *Glorie* worstelen de twee hoofdpersonages, een man en een vrouw, met de drang om iemand te worden. *Dochter* voert een minder begaafd meisje op dat een gezapig leventje leidt, tot blijkt dat ze iets verschrikkelijks heeft gedaan.

● Hoe zagen jullie boeken het licht?

Lenny Peeters: Toen ik zeven jaar geleden de masterclass romanschrijven aanvatte, had ik de hele romanlijn al in mijn hoofd. Dat ik zolang over *Dochter* heb gedaan, was vooral een praktische kwestie. Ik werkte voltijds. Schrijven deed ik tijdens vakanties of in weekenden.

Patricia Jozef: In het begin was er enkel het personage Marcel. Stilaan ontwikkelden zich daar andere personages en situaties rond. Omdat het verlangen om te schrijven zo groot was, ben ik deeltijds gaan werken. In vakanties schrijf ik niet. Ik heb een duidelijke weekstructuur met ingebouwde schrijftijd.

● Hadden jullie meteen een thema voor ogen?

Lenny: Mijn verhaal kreeg vorm in ons vakantiehuisje in Frankrijk. De enorme eik in onze piepkleine tuin daar bood inspiratie. In mijn

verhaal verzorgt mijn personage haar cavia's onder zo'n boom. Zit-tend op ons Frans terras voerde het verhaal mij ook terug naar mijn jeugd in de Kempen. In Zoersel, waar ik opgroeide, waren er in de bossen veel weekendhuisjes die er door de week verlaten bijlagen. Mijn verhaal zou zich op veel plekken kunnen afspelen, maar in mijn hoofd speelt het daar: in zo'n verlaten, wat verkrot weekendhuisje met onverzorgde tuin.

Patricia: Destijds zag ik rondom mij een enorme profileringsdrift, en tegelijk een grote drang om alles om te gooien. Zet personages met een verschillende visie daarop samen in een auto, en er ontploft een bom. Tegelijk wou ik over kunst schrijven. Enerzijds is er de zoekende kunstenaar, anderzijds zijn omgeving, die hem verheft tot een godheid. In de realiteit staan kunstenaars en kunstenaars soms mijlenver van elkaar.

● De personages in *Glorie* willen iemand worden, voor *Dochter* volstaat 'zijn'.

Patricia: Door heel sterk iemand te willen worden, loopt het fout met Marcel. De profileringsdrang is sterk aanwezig in onze maatschappij. Daarbij ligt het probleem niet zozeer bij wat de omgeving van iemand verwacht, maar wat mensen van zichzelf verwachten. De grootste druk komt van het beeld dat we van onszelf hebben. Marcel doet dingen die heel ver van hem af staan, terwijl het heel simpel zou kunnen zijn: doe wat je graag doet. Bodine heeft haar carrière, maar zij ziet het niet aankomen dat iets simpels als het krijgen van een kind haar wereld helemaal overhoop kan halen.

Lenny: Het personage *Dochter* 'is' gewoon, zij heeft geen drang om wat dan ook te doen. Alle-

daagse bezigheden die voor een ander triviaal lijken, zijn voor haar van groot belang. Zoals de verzorging van de cavia's, elke dag om 17u. *Dochter* is een minder begaafd meisje met een autismespectrumstoornis. Ooit volgde ik een half jaar een opleiding om autismecoach te worden. Dat heeft me veel over mijn personage geleerd. *Dochter* evolueert niet. Het is de omgeving die verandert.

● Bij het lezen van jullie romans overviel me een zeker onbehagen. Herkenbaar?

Patricia: Mijn personages zijn nooit tevreden. Enkel op het einde, en dan nog slechts een kort moment. Ik wilde de zoekende mens tonen, en daarnaast alle energieën van mensen die dingen willen en met elkaar in conflict komen. Waar gaat al die glorie over? Dat is de vraag van het boek.

Lenny: Dat mijn roman lezers kippenvel bezorgt, daar kan ik wel inkomen. *Dochter* wil graag dat haar cavia's kindjes krijgen, en met allerlei onorthodoxe methodes poogt ze hen daar een handje bij te helpen. In mijn beschrijvingen heb ik nooit willen choqueren, mijn personage heeft niks slechts in de zin. Er worden ook nogal wat konijnen gevild in *Dochter*. In de Kempen kijkt niemand daar van op (*lacht*).

● Hoe groot is de persoonlijke inbreng in jullie romans?

Patricia: Omdat ik zelf ooit een schildersopleiding volgde en filosofie studeerde, rond ik in deze roman een stuk van mijn verleden af. De nood om dit boek, mijn debuut, te schrijven is nu weg. In mijn hoofd rijpt al een volgende roman.

Lenny: Als kind verzorgde ik ook cavia's. Ik maakte er kledjes

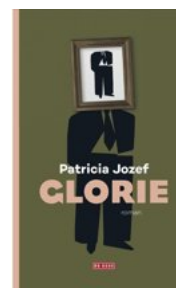
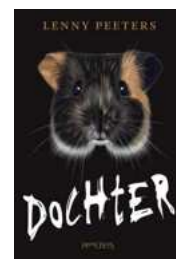
voor, en huisjes. Daarnaast is er mijn interesse voor mensen met autisme. De wereld komt bij hen anders binnen en wordt ook anders geïnterpreteerd. Wat men vandaag soms ziet bij mensen met autisme: flapperende handen, repetitief gedrag, niet willen spreken of aangerakt worden... dat is slechts het topje van de ijsberg. Het zijn beschermingsstrategieën om te overleven in een constante overprikkeling.

● Hebben jullie mekaar boek al gelezen?

Lenny: Natuurlijk, wij zijn elkaars eerste lezer. Eens een stuk klaar, mailen we dat door naar de ander en geeft die zijn mening.

Patricia: Een boek heeft groei nodig. In het beginstadium is het gemakkelijk iemand af te kraken. Het is fijn om dan iemand rond je te hebben die opbouwende kritiek geeft. Bovendien haalt men op moeilijke momenten zichzelf vaak neer. Iemand die je dan aanmoedigt en haar waardering uitspreekt, is goud waard.

ILSE DEWEVER

● *Dochter*, Lenny Peeters, Prometheus, 224p, 19,99 euro.
Glorie, Patricia Jozef, De Geus, 256p, 19,99 euro.

Ontdek ook deze Antwerpse debutanten

In 2017 verschenen er opvallend veel romans van nieuwe auteurs. Op de Boekenbeurs, vanaf 29 oktober in Antwerp Expo, staan debutanten in de kijker. Ook deze Antwerpenaren stellen er hun eerste worp voor.

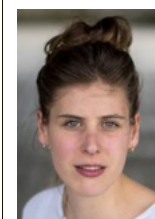

FOTO PATRICK DE ROO

● Zita Theunynck (26) schreef met *Het wordt spectaculair. Beloofd.* een bitterzoete liefdesroman. Twee twintigers ontmoeten elkaar in een supermarkt. Wat begint als een vrolijk liefdesverhaal, mondt uit in een onwennige paringsdans van twee gekwetste zielen.

● Vrijdag, 272p, 19,95 euro

FOTO JAA

Geneeskundestudente Elise Wuyts (22) werd met *De Studente* geselecteerd voor De Bronzen Uil. De roman speelt zich af in 1882 in Engeland. Hoofdfiguur is een man die De Dokter wordt genoemd. Tussen hem en een jonge vrouw die net haar doktersdiploma heeft behaald, *De Studente*, ontspint zich een bijzondere erotische relatie.

Vrijdag, 176p, 19,95 euro

FOTO JAN VAN DER PERRE

Fien De Meulder (40) leverde met *Een redelijk gelukkig huwelijk* een van de grappigste boeken van 2017 af. Ze maakt de lezer deel van het geheime dagboek van een jonge huisvrouw met drie kinderen. Tussen de koffiekranjes met expats door, heeft ze oog voor die leuke vaders aan de schoolpoort.

Polis, 256p, 19,99 euro

FOTO RUUD POS

Ook Gerrit Janssens (42) werd met *Twaalf* geselecteerd voor De Bronzen Uil. Een twaalfjarige jongen trekt op een ochtend de huisdeur definitief achter zich dicht. Janssens geeft het woord aan een kind, terwijl onder de oppervlakte grote thema's als eenzaamheid en de dood schemen.

Ambo/Anthos, 207p, 18,99 euro

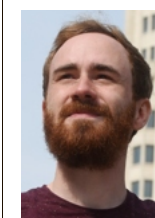

FOTO JAN VAN DER PERRE

Vincent Merckx (30) laat *De man die niet schoot* over de Meir struinen. Merckx schetst de Scheldestad in de ban van een nepaanslag. De lezer loopt in het spoor van twee schoolmaten die elkaar na achtien jaar weer ontmoeten. Ook de stad zelf wordt een personage.

Lannoo, 217p, 19,99 euro